

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Б., 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., II-РИ ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: И. Цв. Т. Ал.

при участието на секретаря Т. В. Б.
като разглежда докладваното от И. Цв. Т. Ал. Гражданско дело № 20231810101283 по описа за 2023 година

С Определение № 20056 от 06.06.2023г. по гр.д.№ 13700/2023г. по описа на Софийски районен съд е прекратено производството по делото и е изпратено по подсъдност на РС-Б..

Предявен е иск с правно основание чл.410, ал. 1, т.2 от Кодекс за застраховането/КЗ/.

ЗЕАД „Б. В. И. Г. “ЕАД, с ЕИК:*, с адрес: гр.С., пл.П. №*, чрез пълномощник адв. А. Д. С. от САК моли да бъде осъдена Агенция „П. И.“ с адрес: гр.С., ул.М. №*, с ЕИК: * да заплати сумата-главница от **495.34лв.**, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застрахователна преписка или щета №* за вреди, причинени на застрахован влекач „* F max *” с рег. №* с ремарке с рег. №*, собственост на ОТП „Л.“ЕООД, с ползвател ЕТ“Р. Х.-И. Т.“, за което има сключена застраховка „Каско Стандарт“ със срок на действие от 22.06.2022г. до 21.06.2027г., които вреди са настъпили при ПТП на 21.08.2022г. на главен път * с посока от гр.М. за Б., в близост до с.Н., община Б., при преминаване през необезопасени и необозначени препятствия на пътното платно-дупки, вследствие на което е увредена задна дясна гума на влекача, ведно със законната лихва върху горната сума-главница, считано от 16.03.2023г. до окончателното заплащане. Ищецът моли да му се присъдят направените разноски, за които представя списък за разноските по чл.80 от ГПК, отразен в молба от 22.01.2024г./л.70 и 71/.

В с.з. ищецът, чрез пълномощник адв. А. Д. С. от САК поддържа иска, моли да бъде уважен изцяло и се присъдят направените по делото разноските.

Ответникът-Агенция „П. И.“ Областно Пътно Управление-С., чрез пълномощник гл.юрисконсулт Г. Н. е направил възражение по иска и е представил в РС-С. писмен отговор с вх.№ 109651 от 20.04.2023г., в предвидения в закона срок.

В писмения отговор ответникът оспорва иска по основание и размер. Заявява, че представените Общи условия за застраховка са бланкетни и не са действащите към

21.08.2022г. Ответникът твърди, че липсва Протокол за ПТП и водачът на управляваното МПС не е уведомил органите на КАТ. Ответникът изрично прави възражение, че процесният участък е в ремонт, потвърдено от собственика на ППС с писмо/имейл от 03.11.2022г., изпратено до застрахователното дружество по тяхно искане. Ответникът твърди, че ищецът не е описал на кой километър е станало ПТП и размерите на препятствието на пътното платно. Не са представени снимки от извършен оглед и заснемане на място на произшествието, както и на самото препятствие. Ответникът заявява, че не са събрани доказателства за причинените вреди, както и че същите като увредената гума не се покриват от сключената застраховка, тъй като няма данни застрахованото лице да е заплатило „допълнително покритие“ в случая „гуми“. Ответникът прави възражение за съпричиняване, т.е. увреденият е допринесъл за настъпването на вредите съгласно чл.51 и чл.55 от ЗЗД и моли да се присъдят направените по делото разноски и юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение.

В с.з. ответникът, чрез пълномощник юрк. Г. Н. е депозирал писмено становище с вх.№ 6696 от 04.10.2023г., с което оспорва иска и поддържа направените възражения в писмения отговор.

От събраните по делото доказателства, обсъдени във връзка със становищата на страните, съдът приема за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 21.08.2022г. около 18.30 часа товарен автомобил „*“ с рег. № * с ремарке с рег. № *, собственост на ОТП „Л.“ЕООД, с ползвател ЕТ“Р. Х.-И. Т.“, управляван от св. Ц. Г. Т., се е движил по главен път * в посока от гр.М. към Б. и в района преди с.Н., община Б. е преминал през дупки на пътното платно в следствие на което е увредена задна дясна гума на автомобила.

Горните факти се установяват от приложените по делото писмени доказателства-декларация за настъпване на застрахователно събитие по полица „Каско Стандарт“, от регистрационен талон, от свидетелство за управление на МПС, както и от приетата съдебно-автотехническа експертиза/САТЕ/, изготвена от вещото лице инж.С. К. Д..

Съгласно показанията на разпитания по делото свидетел Ц. Г. Т., който е управлявал увреденото МПС на 21.08.2022г. по пътя от гр.М. към Б. и преди с.Н., се установява, че пътят е бил в лошо състояние, тъй като е имало много дупки по платното за движение, трафикът бил интензивен и в двете посоки на движение. В близост до пътя имало обозначение за ремонт, който ремонт се извършвал извън пътя, по който се движел товарния автомобил, управляван от св.Т., който път бил отворен за движение, нямало обозначение за наличието на дупки по пътя, времето било сухо, видимостта добра. Св. Т. пътувал сам в автомобила. Разбрал, че спукал гума, за което спрял автомобила на отбивка, наречена „П.“ преди с.Н., община Б.. Обадил се на номер 112 и след като им казал, че няма катастрофа, автомобилът не се е запалил, му казали, че не могат да му помогнат. Полиция на място не е идвала и не е съставян Протокол за ПТП. Св. Т. останал на място през нощта, на другия ден сменил гумата с помощта на младо момче от тяхната фирма, което отишло на място, за да му помогне при смяната на гумата.

От приетата по делото САТЕ, изготвена от в.л. инж.С. К. Д., е отразено, че при анализ на механизма на ПТП и нанесените материални щети, същите могат да се получат при описаното в показанията на св. Ц. Г. Т., водач на товарния автомобил. Налице е причинно-следствена връзка между причинените имуществени вреди на автомобила и процесното

ПТП, така както е описано в показанията на св.Т. и приложената от него декларация до ищеца.

Възраженията на ответника, че причина за ПТП е неправомерното поведение на водача на МПС, тъй като е нарушил правилата за движение по пътищата, а именно чл.20 от ЗДвП, тъй като неправилно е преценил пътната обстановка и се е движил с несъобразена скорост, както и че пътят, по който се е движил автомобила е бил в ремонт са неоснователни като недоказани.

Видно от приложените по делото писмени доказателства-копия от застрахователна полица за застраховка „Каско Стандарт“, Уведомление за поверителност и от Общи условия за застраховка Каско Стандарт, се установява, че за описаният по-горе автомобил има сключена застраховка „Каско Стандарт“ с многогодишна застрахователна полица, със срок на действие от 22.06.2022г. до 21.06.2027г., сключена между ЕТ „Р. Х.-И. Т.“ като ползвател, от една страна и от друга страна-ищеца. От останалите приложени писмени доказателства-копия от заявление за щети по МПС от 25.08.2022г., от свидетелство за регистрация на МПС, опис на щета, фактури, доклад по щета, преводно нареждане от 14.09.2022г. за сумата от 495.34лв., се установява, че ищецът на основание договор за застраховка „Каско Стандарт“ е възстановил претърпените вреди като е заплатил по банков път на ЕТ„Р. Х.-И. Т.“ като ползвател застрахователно обезщетение в размер на 495.34лв.

Приложено е копие от регресна покана, изпратена от ищеца до ответника за заплащане на сумата от 495.34лв., получена от ответника съгласно приложената разписка от 12.12.2022г.

От приетата САТЕ, изготвена от в.л. инж. Д., се установява, че средната пазарна стойност по възстановяване на нанесените вследствие на ПТП на 21.08.2022г. щети на увреденото МПС е в размер на 624.41лв.

Ответникът не е представил доказателства за плащане на горната сума, предмет на иска до момента.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

От изнесените обстоятелства от ищеца в исковата молба и съгласно приложените писмени доказателства, анализирани в тяхната съвкупност, аргументират съда да приеме, че предявеният осъдителен иск с правно основание чл.410, ал. 1, т.2 от Кодекс за застраховането/КЗ/ е **допустим**, тъй като е предявен между надлежни страни.

Разгледан **по същество** главния иск за сумата-главница от **495.34лв./** четиристотин деветдесет и пет лева и 34 стотинки/, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застрахователна преписка или щета № * за вреди, причинени на застрахован влекач „* F max *“ с рег. № * с ремарке с рег. № *, собственост на ОТП „Л.“ЕООД, с ползвател ЕТ“Р. Х.-И. Т.“, за което има сключена застраховка „Каско Стандарт“ със срок на действие от 22.06.2022г. до 21.06.2027г., които вреди са настъпили при ПТП на 21.08.2022г. на главен път с посока от гр.М. за Б., в близост до с.Н., община Б., при преминаване през необезопасени и необозначени препятствия на пътното платно-дупки, вследствие на което е увредена задна дясна гума на влекача е **основателен** и следва да се уважи изцяло като доказан, по следните правни съображения:

Съгласно чл.410, ал.1, т.2 от КЗ с плащането на застрахователното обезщетение

застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата-до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Отговорността на Агенция „П. И.“ следва да бъде ангажирана по реда на чл.49 от ЗЗД, тъй като ищецът-застраховател е възстановил причинените в резултат на настъпилото ПТП имуществени вреди-повреди на МПС във връзка с ПТП на 21.08.2022г. на път * в посока от гр.М. към Б. и в района на с.Н., община Б., настъпило при преминаването през необозначени пътни неравности /дупки/ на платното за движение, в резултат на което е увредена/спукана/ задна дясна гума на автомобила поради неизпълнение на задължения на служителите, на които ответникът е възложил работа за поддържане и ремонт на пътя и за съответната сигнализация.

Касае се до ПТП, възникнало на републикански път по смисъла на чл.3, ал.2 от Закона за пътищата/ЗП/, поради което и на основание чл.19, ал.1, т.1 и чл.30, ал.1 от ЗП задължен да осъществява дейностите по поддържането му е именно ответника Агенция "Пътна Инфраструктура". Същата като юридическо лице осъществява дейностите по чл.30, ал.1 от ЗП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В конкретния случай именно бездействието, изразяващо се в наличието на необезопасени и несигнализирани дупки на пътното платно на път * в посока от гр.М. към Б., в района на село Н., община Б. и вземе мерки да приведе пътя в изправност, е довело до неизпълнение на задължението по чл.30, ал.1 от ЗП, поради което и на основание чл.49 от ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители. Ето защо съдът намира, че ищецът има основание за суброгация в правата по чл.49 от ЗЗД на застрахованото при него от собственика на увреденото МПС срещу ответника, като причина за ПТП е попадането на автомобила в необезопасени дупки на пътното платно.

Нормата на чл.167, ал.1 от Закона за движението по пътищата/ЗДвП/ задължава лицата, които стопанисват пътя да го поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по него и да ги отстраняват във възможно най-кратък срок. Според параграф 1, т.19 от ДР на Правилника за прилагане на Закона за движението по пътищата „препятствие на пътя“ е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. Нормата на чл.52, ал.1 от ППЗДвП предвижда, че пътен знак Г11 се поставя пред препятствие на пътя, когато водачите могат да заобиколят препятствието отдясно или отляво, за да продължат движението си.

В конкретния случай установените на мястото на ПТП дупки са налична повреда-пътни неравности /дупки/, които според показанията на св. Ц. Г. Т., който е свидетел-очевидец и приетата САТЕ на в.л. инж.Д. са разположени на платното за движение, което е отворено за движение и този път е различен от пътя, който е в съседство и е обозначен, че е в ремонт. Съдът приема, че дупките представляват препятствие по смисъла на посочената по-горе разпоредба, което е създавало опасност за движението с оглед липсата на сигнализация съобразно изискванията на цитираните норми.

С оглед на горното е налице неизпълнение на задълженията на служителите на ответната агенция за своевременно отстраняване на препятствието чрез съответния ремонт, за сигнализиране на препятствието и организиране на движението по начин, осигуряващ безопасността му.

От показанията на св.Т., които съдът кредитира като непосредствени и логични и които ответникът не е оборил, не се установява да е имало сигнализация относно наличието на дупки по платното за движение. Установява се, че е имало сигнализация за път в ремонт, който е бил в близост, но различен от този, по който се е движил увредения автомобил, управляван от св.Т..

Направените от ответника възражения в писмения отговор и поддържани в открито съдебно заседание, са изцяло неоснователни като недоказани. В този смисъл възражението на ответника, че ищецът е заплатил без основание застрахователно обезщетение, тъй като не е налице покрит риск „КАСКО Стандарт“ означава, че всички хипотези на външна увреда са уредени от застрахователя. Съдът не следва да взема предвид предявените пред него чужди права, каквото е правото на страните да претендират нищожността на договора, след като правещият възражението не е страна по този договор.

Неоснователно е и възражението на ответника за съпричиняване от страна на водача на МПС. Принос по смисъла на чл.51, ал.2 от ЗЗД има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди /или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилния вредоносен резултат, т. е. последният да е тяхно следствие/. В частност по делото не са ангажирани каквито и да било доказателства, а доказателствената тежест е била на ответника, че водачът на увредения лек автомобил е допуснал нарушение на правилата за движение по пътищата, свързани със скоростта /както и на други правила, установени в нормативен акт/, поради което при приложението на неблагоприятните последици от правилата за разпределение на доказателствената тежест, настоящият съдебен състав приема, че няма съпричиняване на вредоносния резултат. Съгласно установеното по делото водачът на увреденото МПС е управлявал автомобила с допустима скорост, като липсват данни същата да не е била съобразена с релефа на местността и пътните условия.

С оглед липсата на данни за сигнализирането на препятствието-съществуващата на пътя неравност и установената от вещото лице по САТЕ невъзможност за адекватна реакция-заобикаляне или спиране, съдът приема, че водачът на увреденото МПС не е бил длъжен да се съобрази със съществуващите на пътя дупки и съответно не е могъл да ги избегне. Пътната обстановка (в това число и предвидимостта на препятствието) обхваща всичко друго освен състоянието на настилка (в хипотезата различна от наличието на маркировка, че на съответната част от пътя има някакво мероприятие). Отделно от това добросъвестното поведение (в случая на водача) се предполага до доказване на противното. Дори и да се приеме, че е било възможно дупките да бъдат заобиколени при изрично крайно заострено внимание, шофьорът има право да предполага, че се движи по нормално

поддържан път. Ако аргументът е несъобразяване с нормата на чл. 20 от ЗДвП, то той е неоснователен. Ако пътният участък не е затворен, т.е. по него може да се минава, той или е изряден или проблемните места са означени, съобразно изискванията на закона (чл. 167, ал. 1 от ЗДвП). Недопустимо е на главен път да има нерепарирани или необозначени разкъсвания на асфалтовото покритие.

От събраните по делото доказателства се установи, че уврежданията, които ищецът е възстановил са в размер на сумата от 495.34лв., която включва платено застрахователно обезщетение, за които съдът взе предвид заключението на САТЕ на в.л. инж.Д. и събраните по делото писмени доказателства.

По всички изложени съображения съдът приема, че са налице условията за ангажиране на отговорността на ответната агенция по чл.49 от ЗЗД за причинените имуществени вреди на застрахования автомобил-влекач.

Не е спорно обстоятелството, че настоящият иск е осъдителен, произтичащ от регресно правоотношение.

Правото на застрахователя да иска от третото лице, причинило повредата на застрахована вещ след плащането на застрахования, е регресно право, а встъпването във всички права, които застрахованият има срещу третото лице-суброгационно право. Следователно в случая се касае до регресен иск, чието основание не е застрахователното правоотношение, а фактът на изплащане на сумата на правоимащото лице по силата на застраховката и даденото от закона право на регрес-чл.410, ал.1, т.2 от КЗ. Именно поради правото, произтичащо от закона, застрахователят/ в случая ищеца/ встъпва в правата на застрахования/увреденото лице/ след плащането, като упражнява тези права от свое име. В този смисъл регресният иск е особен, самостоятелен иск, почиващ на закона, а не на договора-застрахователен, макар да има връзка с тях и да е обусловен от тях.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че следва да се уважи изцяло предявения от ищеца против ответника иск за заплащане на сумата-главница от 495.34лв., ведно със законната лихва, считано от деня на подаване на исковата молба на 16.03.2023г. до окончателното заплащане.

Основателна е и претенцията за законната лихва върху сумата-главница, считано от деня на завеждане на иска на 16.03.2023г. до окончателното му заплащане.

ОТНОСНО РАЗНОСКИТЕ:

С оглед изхода на делото и съгласно чл.78, ал.1 от ГПК, имайки предвид приложения списък за разноски по чл.80 от ГПК, съдът намира, че ответникът ще следва да заплати на ищеца сумата от общо 1180лв./хиляда сто и осемдесет лева/, включваща платена държавна такса, депозит за вещо лице, депозити за свидетели и адвокатско възнаграждение съгласно приложения договор и фактура за плащането му, което не е прекомерно по размер съгласно Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция „П. И.“ с ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: гр.С., бул. М. №* да заплати на ЗЕАД „Б. В. И. Г.“ ЕАД, с ЕИК:*, с адрес: гр.С., пл.П. №* сумата-главница от **495.34лв./**четиристотин деветдесет и пет лева и 34 стотинки/, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застрахователна преписка или щета № * за вреди, причинени на застрахован влекач „* F max *“ с рег. № * с ремарке с рег. № *, собственост на ОТП „Л.“ ЕООД, с ползвател ЕТ“Р. Х.-И. Т.“, за което има сключена застраховка „Каско Стандарт“ със срок на действие от 22.06.2022г. до 21.06.2027г., които вреди са настъпили при ПТП на 21.08.2022г. на главен път * с посока от гр.М. за Б., в близост до с.Н., община Б., при преминаване през необезопасени и необозначени препятствия на пътното платно-дупки, вследствие на което е увредена задна дясна гума на влекача, ведно със законната лихва върху горната сума-главница, считано от 16.03.2023г. до окончателното заплащане, както да заплати и сумата от **1180лв./**хиляда сто и осемдесет лева/ за направени разноски по делото.

Банкова сметка, по която ответникът може да плати присъдените суми:
IBAN: *, BIC: STSABGSF.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд-С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Б.: _____